

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 95. ANUL XVIII.

Sabiu, in 29 Noevre (11 Dec.) 1870.

Telegrafulu este de doue ori pe septimana: joi'a si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

ru provincie din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si teri straine pe anu 12 fl. v. a. anu. 6 fl. v. a.

Inseratiile se platescu pentru in un ora cu 7. cr. zilnic, pentru a dou'a ora cu 5. cr. si pentru a treia repetire cu 3. cr. v. a.

Evenimente politice.

Delegatiunile au votatu ministrului de resbelu unu creditu suplementarin de patru milioane pentru 1870. Delegatiunea nemtiesca, ce e dreptu, la inceputu nu s'a aratatu tocma afabila procederei acestei neconstitutionale cu credite suplementarie, in fine inse s'a mai domesticitu si ea si a votatu.

Diariile aducu tectulu unei epistole a regelui Bavariei adresata catre celelalte capete coronate a le Germaniei prin carea se propune sa provoece pre regele Prussiei sa porte titulu de „Imperatu nemtiescu“ ca presiedinte alu federatiunei. Germani'a daru preste scurtu tempu si va avo pre noulu imperatu alu seu.

Conferinti'a in caus'a russo-turcesca se va aduna in Londonu pre la mijloculu lui Decembre.

O deputatiune din Spani'a a venitu la Florenti'a spre a oferi formalu coron'a Spaniei. Principele Amadeo a primitu pre deputati in unu modu solemnulu si s'a esprima ca primesce coron'a oferita.

In Berlinu desbaterile reichstagului produc oratiuni, cari nu voru fi pre gastulu putericiloru dilei. In desbaterile aceste vine vorb'a si de republica nemtiesca.

In Americ'a de nordu s'au deschisu congresulu. Mesagiulu presiedintelui spune ca regimulu a recunoscutu republica franceza; mai departe insa nu a aflatu cu cale a se amesteca in afacerile Francei, de ore-ce se tiene Americ'a strinsu de principiulu: a se feri de ingerinti'a sea in afacerile europene.

Dela resbelu.

In strulu lupteloru din Franci'a dela 27 Nov. incependu, cea dela 30 Nov. dinaintea Parisului a fostu cea mai sangerosa, inse-si raportelem nemtiesci

constatca acesta impregiurare trista pentru starea culturii europeniloru nostri. Diu'a urmatoria a intrebuintat'o francesii spre a-si lega si asiedi vulneratii si a ingropati mortii. Prussianii o putura face acest'a numai in parte, pentru ca pre cei caduti morti si raniti la Champigny iau lasatu in parte mare pre campu. Raportele nemtiesci si favoritiore nemtiloru spunu ca francesii au aruncatu 8000 bombe in fortificationile nemtiesci. Despre luptele dela Champigny si Villers spunu ca au fostu forte sangerose si ca evasiunea facuta din partea francesiloru cu trei corpuri de trupe de linia a fostu respinsa; la ocaziunea acest'a nemtii au prinsu vre-o cate-va sute de francesi, intre cari si unu oficieru mai inaltu. Totu nemtii spunu ca au prinsu dela francesi si doue tunuri, pre cari inse au trebuitu sa le lasa iera-si in manile francesiloru. Din tote se vede ca nemtii departe de a fi ocupatu Champigny si Brie, au fostu multiamiti ca au pututu tiene Villers, unu satu, carele e cu multu mai departe spre sud-ostu decatu satele mai susu numite. La francesii cei prinsu s'a aflatu proviantu pentru siese dte. Din raportelem francesese se vede ca prussianii au avutu de Mercuri pana Vineri (din 30 Nov. pana in 2 Decembre n.) o perdere de 15,000 pana la 20,000. In 3 Decembre francesii fara de a fi atacati s'au retrasu preste Marne. O telegrama din Tours dela 5 Decembre aduce sciri din Parisu dela 4 Dec., din cari se vede ca generalulu Renault i s'a amputatu unu picioru, ca generalulu Lacharriere e mortu si generalii Patrel si Bossonet suntu vulnerati. Despre armat'a ce sta inca afara de Parisu raportelem generalulu francesu Schmitz ca se afla scutita de ori ce atacu din partea nemtiloru si ca se recreaza dupa strapatiile cele mari ce le a avutu si in scurtu tempu iera-si va reveni la puteri noue.

Din unu raportu alu generalulu Trochu datu de pre siesulu dintre Champigny si Villers (2 Dec. 1 ora 45 m. dupa amedu) se vede ca in diu'a

aceea au atacatu prussianii, in facutulu dilei, puse-tiunile francesiloru cu puteri reinnoite. Lupt'a a duratu preste 7 ore. In momentulu candu Trochu si seria raportulu, prussianii se retraseru pre lini'a intraga. Pre la 5 ore dupa amedu raporteza ace-l'a-si generalu ca au loatu puse-tiunile in miculu si bivuchiaza pre ele. — Generalulu Ducrot a petrecutu noptea spre 3 Decembre in padurile dela Vincennes si in decursulu dilei a trecut riulu Marne cu scopu de a se concentra pentru operatiuni noue.

Despre armat'a dela Loire aflamu ca ea a avutu mari fatalitati, cari semana multu cu fatalitatiile celorlalte armate francesese, preste cari au venitu rusinoselle catastrofe ne-mai pomenite in istori'a resbeloru. Dupa lupte cu ore-si care norocu, purtate in 2 si 3 Decembre, cari facura insemnate daune nemtiloru, generalulu Aurelles cunoasca deodata ca situatiunea armatei este insuflatia de grigi. In noptea dela 3 spre 4 Decembre signalizeza generalulu Aurelles necesitatea de a desiertu Orleansu si de a se retrage pre partea stanga a rifulu Loire. Elu avea o armata de 200,000 cu vre-o 500 tunuri pote si mai multe. Impregiurariile armatei pareau favoritiore pentru de a face o resistinta, dara cu tote aceste generalulu persista pre langa planulu de a se retrage. Regimulu din Tours si da in fine consimtiementulu la retragere, sub cu-ventu, ca generalulu, carele e in fatia locului, pri-cepe mai bine ce trebuie facutu. Generalulu Aurelles si schimba planulu si desepieza la Tours ca organizaza resistinta in Orleans. Mai tardu inse capeta ministrulu de resbelu, carele plecase spre Orleans dara din caus'a prussianiloru nu mai potu ajunge pana acolo, unu altu telegramu, in care Aurelles dice ca pana in momentulu din urma a speratu ca va pute evita desiertarea Orleansulu, dara acum, vedindu ca tote suntu in zidaru, parascesce cetatea. Regimulu da ordini ca retragerea sa se faca in ordine buna. Ministrulu se intorce la Tours si afla urmatorele depesie:

FOISIORA.

Vieta familiare in paganismu, evreismu si crestinismu.

(Prelegere publica de Z. Boiu.)

Cot'a de autorele in 19 Nov. (1 Dec.) 1870.

Domneloru! Domniloru!

(Urmare.)

Chinezii d. e., carora le place a se numi celu mai vechiu, mai mare, mai cultu si mai de frunte poporu in lume, precum in vechime asi'a pana chiaru si in tempurile nostre, privescu pre femeile numai ca pre slavele, celu multu ca pre economemele lor, si nu lesa pre fetele lor se invetie, far'a ferbe, a cose, a tiese si alte lucruri femeesci, bunaora ca pre nisce animale de casa, spre a trage folosu dela ele, dar forte arareori, si si aceea numai in tempulu mai nou, a cetii, a scrie, a manii unu instrumentu musicale seu alte lucruri de acestea obositore si cultivatore de spiritu; apoi dela anulu alu diecelea alu vietiei le tienu incuiate in case si corti, incatu nici a umbla pre strata nu le este iertatu; dupa aceea la tempulu seu le marita, seu cu licitatiune suitore: Cine da mai multu? seu cu licitatiune pogoritore: Cine cere mai putienu? — dupa impregiurari; ear pre copiii in deobsce i pretiuescu alatu de putienu, incatu, ca sa nu se imultiiesca prea tare, i omora pre totu anulu cu sutele, si in tempurile vechi nici ca cra lege, carea se i oprisca dela acest'a. Missiunariulu Huc, carele a petrecutu multi ani in Chin'a, descrie pre lergu naravurile Chineziloru; noi scotemu din descrierile lui nu-

mai cate-va date privitore la obiectulu nostru. Femeea chineza, dice elu, are sa sufero nespusu de multu dela nascere pana la morte si e o fiinta in adeveru miserabile. Chiaru si nascerea unei fete o privesce Chinezulu ca o rusine, ca o nenorocire. De multe ori copilele indata la nascere se omora prin innadustre; si si deca remanu vine, tractarea loru este de totu neumana, parintii le lasa de zacu pe pamentu, stau голе seu le invaluiescu numai in trentie, nu le dau de mancare catu le trebuieste, si preste totu tracteaza cu ele mai numai ca cu nisce animale. Crescerea feteloru este de totu neglesa; la scola nu umbla, acasa suntu in loculu servitoreloru, chiaru si fatia cu fratii loru. Ba ce e mai multu, nici dupace se marita, sorteala loru nu se imbanatatesce. Chinez'a nu mananca la mesa cu sotiulu seu, ci pana candu mananca acest'a, ea sta tacendu la spatele lui, i aduce bucatele, i pune apa seu alta beutura in pacharu, i aprinde sugar'a. Chiaru si prunciloru sei de partea barbatiesca mam'ale este servitore; baietii s'edu cu tata la mesa, mam'a cu baietele servescu. apoi dupace se satura cei-lalti, mananca si ele, dar nu la mesa, ci intr'unu unghiu, si nici chiaru ce a ramas dela mesa, ci bucate mai simple, mai rele. Pe langa aceea barbatulu pote bate pre femeea sea, o pote omori cu fomea, o pote vinde, ba-citezu aici chiaru cu-vintele lui Huc — o pote chiaru si esarendu. Mai vine apoi langa tote acestea si poligami'a. Deca nu i mai place barbatulu de ea, si-ia inca o femeie in casa, carea apoi ameresce pe deplinu vietia nefericitei slave, asi'a incatu forte multe femei, nepotendu suferi miseria loru, se sinucidu. Chinezulu impetritu insa, care din capu pana'n talpe este numai speculantu, numai momonistu, se intristea pentru

unu asemenea evenimentu numai pentru aceea, caci ingroparea sotiei i face spese, si caci trebuie sa-si cumpere apoi alta femeie. Nu potu in fine a nu aminti si caus'a acestei injosiri, revoltatore de totu simtulu omenescu, a femeii in Chin'a, care cauza se va intielege dintr'o istoriara. Huc spune, ca odata calatorindu prin tiara inca cu unu preotu missiunariu si cu unu amplotiatu chinezu, ce li se deduse din partea guvernului, intr'o strata a unui orasiu le esira inainte mai multe femei chineze crestine — caci crestini-mulu a inceputu deja a prinde radacini si pre acolo — si-facura cruce si ingenunchiara langa drumu, cerendu-le binecuvantarea. Amplotiatulu inlemai de mirare, vedindu femei pe strata, dar si mai multu se mira, candu audi, ca acelea suntu crestine. „Bine, dloru, le dise, amu auditu, ca unii din Chinezii se facu crestini pentru mantuirea sufletului; dar femeile pentru ce sa se faca?“ „Totu pentru acest'a si ele, ca si barbatii,“ raspuseru preotii crestini. „Eu bine, reflecta Chinezulu, incrucsiandu-si manile pe peptu si facendu unu pasu inde-reptu, d'apoi femeile n'au sufletu; cum poteti face crestine din ele?“ si incepu a ride cu hohotu. Missiunariulu i esplicara acum pe lergu invetiatar'a crestinesca in acestu punctu, si in fine dise Chinezulu, clatindu cu capulu: „Ast'a trebuie s'o spunu la sotia mea, dupa ce me voiu intorce acasa; cum se va mira ea, candu va audi, ca si ea are sufletu!“ — Asi'a dar opiniunea comuna a Chineziloru se pare a fi, ca femeile n'au sufletu, nu suntu fiintie omenesci ca barbatii. Amu zebovitu insa prea multu la Chinezii, la acelu poporu, pre care unu istoriograflu lu numesce unu ramu uscatu in pomulu omenimei; si asi'a dorindu din inima: „Vina, Domne si aici imperati'a Ta!“ mergemu inainte.

Orleans 5 Decembre (Médianópte). Generalulu Palliers cátra ministrulu de resbelu: inimiculu propune sa desiertámu la 11 $\frac{1}{2}$ óre nóptea Orleanulu, amenintáundu altu feliu cu bombardarea cetátiei. De óre ce noi aveamu sa parasimú asta nópte cetatea, amú primitu (desiertarea) in numele generalului superioru. Bateriele de marina le amú batutu cu cuie si munitionea amú stricat'o.

Orleans 5 Decembre. Secretariulu generale cátra ministrulu de interne. Inimiculu a ocupatu Orleanulu pre la médianópte. Se vorbesce, ca prussianii au intratu mái fára munitione si nu au luatú nici unu prinsu. Acum mái multi siefi de corpuri anuncia, ca retragerea e in ordine buna; nu suntu inse sciri dela generalulu Aurelles, carele nu a facutu nimic'a mái departe cunoscutu regimului. — In fine s'a renduitu o comisiune sa cercezeze causele desiertárei Orleanului.*)

Situatiunea Romaniei.

Numai câte-va zile ne despartu de 15 Noembrie, terminulu fatalu alu deschiderii cameriloru române.

De multi ani, ba putemú dice, nici odata in durat'a vietiei nóstre parlamentarie, n'amu avutu o sesiune legislativa mái importanta, decâtú sesiunea in ajonulu cárei'a ne aflámu.

Mandatarii natiunii au sa se afle in fati'a unei situatiuni indoitu grava, indoitu inspaimentatória.

Dar', grava si inspaimentatórie situatiune.

In din afara temeliele existintiei politice, ale Romaniei, precum ele s'au asternutu si s'au garantatu de tractatulu din Parisu din 1856, suntu sguđuite si amenintate prin cererea Rusiei de a se supune acelu tractatu unei revisiuni europene. In launtru reactiunea, si-a radicaťu capulu cá nici odata; tóte interesele vitale ale poporului suntu negrijite si principiile democratice, la triumfulu cáror'a a lucratu generatiunea, care astadi calca pre pragulu betránetieloru, mái cá nici mái figura pre drapelulu a vre-unui partidu; chiaru libertátile politice aru fi in ajonulu unei lovituri de statu. Dara ce mái trebúiesce lovitur'a de statu, in fati'a crudimiloru si turpudiniloru a totu puterniciloru nóstri, in fati'a

*) Sciri din isvóre nemtesci spunu ca cu ocuparea Orleanului au cástigatu nemtii 77 tunuri, nenumerate ecuipagiuri militare, 4 vapóre inarmate si 10,000 prinsi; iera armat'a se dice cá e imprasciata in tóte pártile.

La In d i e n i femeea pentru sine mái nici cá exista, ci numai cá unu apendice, cá unu adausu alu barbatului seu; de aceea d. e. deca i móre barbatulu, apoi femeea nu are ce mái stá in lume, si o datina stravechia, cátu se póte de barbara si de absurda, i demánda, a se gati in vestiminte de serbatóre si a se aruncá intr'unu focu mare, pregatitu anume pentru acést'a, spre a arde — in onórea iubitelui seu tiranu!

Despre viéti'a morale a V a v i l o n e n i l o r u scimú numai atât'a, cá a fostu urita, si asiá trecemu preste ea.

E g i p t e n i i, unu poporu lucratoriu, tacutu, inchisu si seriosu pána la melancholia, care viéti'a pamentésca o priviá numai cá unu felu de prinsóre, care casele sele le numiá cuartire, ear grij'a cea mái mare o aveá pentru zidirea morminteloru, dicendu, ca acestea suntu adeveratele case, se pare a fi tinutu pre femeile intr'opositiune mái buna, decâtú Chinezii si Indieni, ba se dice, ca femeile egiptene aru fi avutu chiaru o antaietate inaintea barbatiloru; eu in sa márturisescu, cá deca antaietatea acést'a s'a cuprinsu totu in puncte de aceasta, cá d. e. femeea se mérga la câmpu, ear barbatulu se tórca si se tiésa acasa, apoi nu pótu întielege antaietatea acést'a. Dealtmintrea sclavagiulu si poligami'a erau domnitóre si la ei, si uciderea de prunci se pare a nu fi fostu nici la Egipteni vre-unu ce raru séu pedepsitu cu asprime.

Mái démna de omu se pare a fi fostu referint'a între barbatu si femea la P e r s i, ceea-ce se vede de acolo, cá casatori'a, macaru cá se facea si la ei cu mái multe femei, totu si se priviá cá o legatura respectabile, cá crescerea cea d'antáiu a prunciloru dela nascere pána la 5 ani erá incredintata mamei, cá un'a din virtutle cele mái de frunte, in carea se cresceau pruncii persesci, erá

ministeriulu Iepureanu, cândú cei infátu cetatieni ai tiei se arunca si se torturéza in temnitia fára altu cuventu, decâtú numai spre a se dovedí lui Voda cá si ei se potu pune in temnitia — ne servimú de propriile cuvinte ale d'oi primu ministru — mái putemú dice cá suntu in regimú constitutiunali?

Sa esaminámu mái cu deameruntulu situatiunea Romaniei si din afara si din launtru.

Sa incepemú cu situatiunea din afara. Unu grozavu resbelu a isbucitu între dóue puteri subscriitórie ale tractatului de Parisu si totu odata natiunile cele mái energice si mái civilizate din Europ'a: Franci'a si Germani'a. Acestu resbelu a pusú in cestiune pacea si sórt'a lumii, si cândú tóte staturile si chiaru cele mái tari se ingrijescú de consecintiele acestui resbelu si de prefacerile ce potu se aduca, in cart'a Europei, cum sa nu se ingrijésca de viitoriulu seu si Romania, astadi fára celu mái micu sprijinu in congresulu europeanu? Franci'a cea frumósa si viléza, Franci'a cea mái alésa între ficele latinei natiuni, Franci'a bine-facatórea Romaniei astadi nu se póte aperi pre ea in sesi. Austri'a in lupta cu diferitele sele natiunalitati, mergendu la ordinele magariloru negresitu cá in privinti'a nóstra nu póte sa aiba decâtú politic'a si pasiunile cabinetului din Pest'a, care nici odata nu va voi cá sa fia o Romania tare, ba sa traiésca chiaru. Angli'a in adevéru se ingrijescú de afacerile din orientu; ea mái multu decâtú ori-ce alta putere se vede amenintata in interesele sale de tóta natur'a prin ori-ce sguđuitura la gurele Dunarei si la Marea Négra; in sa Angli'a este paralisata in actiunea sea, prin Americ'a, care o pandescú si care este aliata Rusiei. Itali'a nu este inca in destulu de constituita spre a puté exercitá in din afara influinti'a sea de mare Statu alu Europei; si apoi ea are in launtru doi puternici adversari de biruitu; Pap'a si Mazzini. Turci'a; sa mái vorbimú de Turci'a? Numai dlui Manolachi Iepureanu i este permisú sa accepte si sa céra ajutoriu la Turci'a, singurulu obstacolu alu emancipárei popóreloru crestine din orientu, si prin urmare alu resolvárei pacifice a cestiunii orientului; numai dlui M. Iepureanu i este permisú de a ambitiuná pentru tíer'a sea postulu de a fi aliata a Turciei, avendu in fatia pre serbi, pre montenegrii, pre bulgari si pre greci.

Cetitorii nóstri, suntu sicri, voru gati cá drepte suntu apreciarile nóstre in privinti'a situatiunii politice a fie-cáru din puterile mái susu citate, cine dar', ne voru întrebá ei, aru mái putea sa tienea peptu Rusiei, sa apere Romania? Nimene. Prussi'a in 1856 si 57, si la congresulu de Parisu si in sinulu comisiunii internationale din Bucuresci a

ascultarea de parinti, si cá tient'a educatiunii erá manóirea armeloru in drepturi, cesti-a netiermuriti, si iubirea adevéruului.

Fiindu dar viéti'a familiare a acestoru popóre pe o trépta atâtú de afunda, ce mirare, deca viéti'a lorú sotiale, precum si cea de statu este domnita de unu despotismu infricosiatu? Ce mirare, deca popórele acestea nu cunoscu fáru domni si sclavi, cesti-a netiermuriti in suferintie, in miseria?!

Trecendu dela popórele Asiei si Africei la cele europene, ne oprimú mái antáiu la p o p o r u l u g r e c e s c u. Acest'a, precum indeobste întrece tóte popórele numite pána aci prin superiotatea spiritului seu, asiá si viéti'a familiare o a desvoltatu intr'o forma mái inalta, mái nobile si mái frumósa, decâtú acelea. Religiunea, carea la tóte natiunile este de cea mái mare insemnatate pentru tóta viéti'a lorú materiale si morale, si la Greci este idololatria, cá si la celelalte popóre; in sa diei Greciloru suntu nisce fiintie mái marcate si preste totu mái inalte, decâtú ai gintiloru asiaticé. Greculu nu mái adoréza cá Egipteanulu pre taurulu Apis cá pre representantele dieitátei, séu pre crocodilulu, de care se teme, séu pre pisic'a, carea Egipteanului i este unu animalu sántu; ci Greculu si-ntipuesce pre dieii sei cá personalitati libere, cu viéti'a, cu ratiune, cu simtiri, une-ori chiaru si cu patime cari i au parte la tóte ursitele bune séu rele ale omului. Pentru aceea veneratiunea dieiloru este inca din stravechime o linia fundamentale a caracterului familiare grecescu. Minunatele poesii omerice, Iliad'a si Odise'e, ne dau despre acést'a dovedile cele mái frumóse. Din ele vedemu, cá la ori ce întreprindere, la resbelu, la calatorii, chiaru si la mésa se chiama ajutoriulu dieiloru: ei suntu remuneratorii binelui si pedepsitorii reului dintre ómeni; ei iubescu si aperi dreptatea si urgisescu

si persecutéza strámbatatea si ori ce fapta rea; ei suntu patronii seraciloru si strainiloru: ei suntu cu unu cuventu datorii a totu binele; si temerea de diei este unu simtiementu potericu, care retine pre Elinulu anticu dela multe rele, la cari dealtmintrea l'aru duce temperamentulu lui celu iute si infocatú. Acestu simtiementu profundu religiosu — o dovéda nerestornavera despre nobilitatea omului! — revérsa apoi influinti'a sea binefacatóre si asupr'a vietiei familiare. In famili'a grecésca de pre aceste timpuri femeea este geniulu celu bunu alu casei, mam'a prunciloru, representant'a ospitalitátei, religiositátei, blandetieloru si a tuturor virtutiloru tacute si lini-scite; strainulu, persecutatulu, atingendu odata cu rogare umilita genunchii femeiei de casa, afla priimire si scutintia; rogarea cea mái intima, carea d. e. noi crestini i o facemu in numele lui Dumnedieu, Grecii antici o facu in numele sotiei si alu prunciloru, si atunci chiaru si din partea inimicului afla primire si ascultare. Ear cum cá referint'a între sotiu si sotia este in multe casuri o referintia intima, cordiale, nu cá între domnu si sclava, ci cá între sotii, ce se iubescu cu stima reciproca, despre acést'a avemú multe esemple frumóse. Cine nu recugeta cu bucuria si cu lacrimi la nobil'a Troiana Andromache, sotia eroului Hectoru, carea cu prunculu de unu anu in bratie ese inaintea sotului seu, si lu róga, a nu alergá cu atât'a graba la lupta; cáci lu voru omori Achaii navalindu cu totii asupr'a lui, si ea, cárei-a acum Hectoru i este tata si mama, va deveni veduva, si prunculu lorú orfanu! Séu la marinimosulu Hectoru, care depunendu-si de pre capu coifulu, de care se spariase prunculu seu, lu ia pre acést'a in bratie, lu saruta, apoi radicandu-lu spre ceru, so róga dieiloru pentru el; ear pre sotia, ce zimbescú printre lacrimi, o apuca de mána, i netediesce fati'a si o mángaia cu aceea, cá nimenea

telepte, care pre cătu apara și îndestuleza interesele naționale și materiale ale țerei, în capul căror se afla, pre atât a au curajulu de a se opune la torentulu unei opinii raticite, cându consciința le spune ca e te periculu pentru națiune.

„Inf.“ (Va urmă.)

Cetimu în „Rom.“

ARMATA BRETAGNIEI.

Tabar'a dela Conlie, 7—19 Noem. 1870.

Stimate cetatiene,

Din midiloculu a 80,000 — de o camu data — jun'a armata a Bretagnei sub generariulu Ketraty, ti adresezu aceste lini.

Suntu aci de 12 zile, curatu fiindu mai de totu de suvenirile luato la Orleans.

Daru 80,000 asceptamu, la portile Bretagnei, pre Vandalii moderni. Isgonirea loru din Orleans, la 9 ale lunei, a demonstratu Europei ca nu avemu nevoia de vechii... lasi si tradatori.

Pre multe blasteme pre capulu omului dela 2 Iecembre și dela Sedan, pentru că cuiva sa tréca prin ideia ca universulu intregu l'aru poté restabilí.

Apoi: chiamarea sub arme a tutoru Francesiloru dela 21 la 40 ani. Ore calculându, nu veti aflá ca pre lángea 1,300,000, ce suntu in picioare, inca 6,500,000 ómeni sub arme voru strigá: traiesca Republic'a! nu mai multu de cătu preste 20 — 25 zile?

Una micu portretu:

Câmpulu armatei Bretagnei!

Scriu aceste linie in redut'a cuartiarulu generale, incungiuratu de alte optu redute, ocupate de 24 baterii. Colea la picioarele nóstre, spre lini'a drumulu de feru, voluntarii Nantesi, batalionea de francs-tireurs ai Girondi, bataliunea a 6 din Cotes-du-Nord (mobili), bataliunea 4 a Finisterului, 30 mitraileuse, 2 baterii, 8 escadrone, venateri calari.

Dincóce spre nordu, 2 bataliuni de francs-tireurs, din Morlaix și Rennes, 3 bataliuni Morhibanesi (mobili), 6 bataliuni gardi nationali mobilisati din Brest, Landernau, Quimper, St. Malo cu 25 mitraileuse, și 2 baterii, 4 bataliuni din Illet-Vilaine (mobili) și 3 bataliuni gardi nationali mobilisati cu 12 mitraileuse.

Spre ost: 6 bataliuni Loire-Infrioure (mobili și gardi mobilisati); francs-tirorii din Brest, Rennes, Laval, Quimper, St. Malo, st. Nazaire etc. cu 12 mitraileuse; 2 bataliuni de geniu, 1 de pio-

nu pere in lupta fara voi'a dieiloru, — dar elu mai bine volesce sa lu acopere pamentulu, decâtu sa véda pre soll'a sea cadíendu in sclavi'a inimiculu! Unde este o scena din viétii familiare, carea se fia mai démna de penelulu unui pictoru, de inspiratiunea unui poetu, decâtu acést'a? Séu la nobilea Penelope'a, carea incungiurata de peitiori indrasniti, dónedieci de ani ascépta reñtórcearea sotiolui seu Odisseu și prin tóte greutátile și cursele scie sei pastreze iubirea și credința sea nemaculate. Si in cáta onóre se tinea viétii conjugale, su nu este doved'a cea mai buna insusi resbelulu Troianu, care s'a pórtatu 10 ani, spre a resbuná rapirea din partea lui Paris a Elenei, sotiei regelui Menelau? Ear cumca si intre fii și parinti domniá o iubire frumoasa nobile, despre acést'a ajunge a aminti de cei doi frati Bitonu și Cleobis din traditiunea vechia, cari in lipsa viteloru se injugara insisi la caru si traseru pre betrán'a loru mama pána la templu. Séu de eroii dela Troi'a, cari cu doiosia dorerosa recugelau la betránii parinti de acasa. Séu de betránulu rege Priamu, carele, dupa ce Achille a omoritu in lupta pre Hectoru, fiulu lui, si lu tinea acoperitu in cortulu seu, vine cu daruri pretioase sa rescumpe pre fiulu seu, si incepe rogarea sea cátra Achille cu aceea, ca sa si-adauca aminte de betránulu seu tata Pelev, si sei deá cadavruulu lui Hectoru, cá sa lu ingrópe, — si eata inim'a cea de feru a lui Achille se immóia la amintirea numelui tatalui seu pána la lacrimi. — In timpurile de mai tárdia (secululu a. — 6. nainte de Christosu) istori'a Greciloru ni se presinta cu deosebire in istori'a duoru rami ai acestui poporu admirabile: in istori'a Atineiloru si a Spartaniiloru. Ambii acesti-a au avutu cáte unu legislatoru renumitu: cesti-a pre Licurgu, cei-a pre Solone, si viétii loru familiare se reflecta fórté bine in legile lor. Dupa legile lui Licurgu, cari tien-

neri, voluntari, trei baterii; spre sud ceva ca 36 bataliuni cu 6 baterii, in lungule liniei ferate spre Mans.

Pre máne si poi-máne asceptámu 25,000.

Tabar'a e de tentes-abrie, nutrimentulu discretu, noroiu de ajunsu, temperatur'a lui Noemvre, armat'a Bretagnei cánta Marseilles'a, si striga: Vive libres ou mourir! Vive la République!

Pentru mine suntu 8 1/2 óre: servitiulu incepe.

Salutare si fratia!

Capitanu T. Dunc'a

Celimu urmatórele in diuariulu „L'Egalité“ sub rubrica: mórtea celoru 30 de eleni:

Treidieci de voluntari Eleni, fiindu incongiurati de o armata numerosa si nepotendu a rasbi prin baioneta falangele germáne, au cadíutu toti. Déca aru fi avutu acesti'a o mitraileusa seu artileria din acelea care se ofera de cetatea nóstra (Marsilia) aparatoriloru patriei, n'amu avé se deplángemu perderea acestoru 30 de eroi. Demni descendenti si eroiloru dela Termopile, bravi stranepoti ai conluptatoriloru lui Temistocle si lui Militiade! Treidieci voi, ati preferatu mórtea pentru Francia pre cându noi furamu condamnati sa vedemu in Sedan si Metz, si predarea armeloru si imprisonarea a 80,000 si 150,000. Onóre voue, eleniloru! Rusine imperialistiloru!

Totu in aceeasi gazeta gasimu ca dñu Zamfiropolu si d. Melas au oferitu democratiei cáte o mitraileusa, facute cu chialtuial'a loru. Marsiliesii dreptu recunoscentia, au numitu pre un'a „La Greque“ si pre cealalta L' Athénienne.

Anim'a nóstra tresari de entusiasmu, vediendu pre compatriotii nostrii implinindu cu sántienia recunoscentia loru cátra martir'a Francia, fórté multu incercata din caus'a unei dinastii tiranice, care a cadíuta d'o cadere grósnica si rusinósa! Déru Francia, crucificata dejá si espiindusi pecatele tiraniloru sei, nu va fi sdrobita cu totulu de navalitorii Teutonii; ea se va ridicá mándra si gloriósa, purtându cunun'a de spini, ce i-a impletit'a dinasti'a lui Napoleone alu III-lea. Labarulu celu sacru alu democratiei, crucea rosia, ce o pórtá cu atât'a fala fiil Republicei universale va sdrobi despotismulu si cucerismulu navalitoriloru. Dumnedieomulu Christu, acestu intemeietoriu alu democratiei umane, va reinvia in curendu acésta tíera gloriósa, adaptata si consántita de atâtu sánge nobile alu intregiei uma-

teau mai cu séma a face din Spartani ómeni tari, robusti, indrasneti, luptaci, aspri si iubitori de patria, casatoriile se incheiau cu deosebire privire la sanatatea si tari'a trupésca atâtu a tineriloru, câtu si a feteloru, si aceste insusiri se cereau si dela pruncii nounasuti, si inca cu atât'a strictetia, încátu pruncii schilavi seu slabuti de constitutiune, dupa unu usu adeveratu barbaru, se aruncu intr'o prapastia spre perire. Preste totu la Spartani mai nu póte fi vorb'a de familia si viétia familiare, ci numai de o crescere aspra, dar parte mare esterióra, asiá încátu d.e. la copiii Spartaniiloru a furá nu erá tocma pecatu dar a fi aflatu cu de furatu de siguru aducea si rusine si pedépsa; credința intre sotiu si sotia se frángeá adese-ori chiaru prin lege; copiii indata dupa nascere i luá statulu si seu i cresceá seu i omoriá, precum s'a atinsu mai susu; despre o iubire frageda, intima intre parinti si copii nu se pomenesce, si Sciller are dreptu, cându dice: „In Spart'a nu esistá iubire matrimoniale, nici iubire de mama, nici iubire fiiésca, nici amicía, — nu erau fár' cetatiene, nu erá fár' virtute cetatienésca.“ — Mai multa grija portá de viétii familiare legile Atineului Solone. Aici nu se amesteca statulu nici pre departe atâtu de multu in referintiele familiei, cá in Spart'a. Ce e dreptu si dupa legile lui Solone este iertatu, a se espune prunci debili; inse e unu pasu fórté insemnatu spre umanitate, ca Solone nu o demanda acést'a, ci numai o permite, si iarasi, ca oficiulu acest'a tristu nu lu incredințiea organeloru statulu, cari l'aru fi deplinitu cu sánge rece, fara dorere, ci lu lasa la voi'a parintiloru. Ear cumca parintii, chiaru si cei mai seraci, nu voru fi facutu adeseori intrebuintiare de acestu dreptu, ne garantéza iubirea aceea, ce natura insasi o a saditu in inimele parintiloru, nu numai la ómeni, ci chiaru si la férele selbatici; dar ne garantéza si documintele istoriei, cari ne spunu,

nitati, care simpatiséza pentru martiriulu seu. Inainte déru, eroiloru democrati! Viitorulu este alu vostru, cându mai cu séma v'ati gándi ca pentru caderea imperiulu si idicarea edificiuulu democraticu in Francia trebula se curga síróie de sánge, póte mai multu de cátu atâtu câtu se varsa acumu pentru apararea terenulu patriei si revindecarea onórei nationale, Th. A. Paschides.

Poian'a, in 24/11 1870.

Difficile est tacere cum doleas.

Domnule Redactoru! Cu totu respectulu sunteti rugati a dá locu in colónele pretiutulu diuariu, care-lu redegeti urmatóreloru síruri:

In numerulu 91 alu pretiutulu diuariu „Tel. Rom.“ s'a publicatu o corespondintia, carea ataca mai întâiu autoritátile bisericesci, apoi trece la rúnarea comunei materialmente, invinovatiesce reprezentanti'a comonale ca renitenta in gradulu supremu, adange ca avemu in frunte — 4 — preoti, cari (afara de unulu) nu imprascie lumin'a ci intunerecú; in fine se marginesce pre lángea o specialitate, carea nici nu sta in legatura cu comun'a nóstra.*) — De aci se póte vedea reutaciós'a tendintia a dlui corespondinte si a informatoriuulu seu (déca dupa colisiune nu e parentesa dintre cele patru factii). Fia aceea ori si cum, noi debue sa ne intórceamu acum la obiectu.

Ce se tiene de acúsarea autoritátiloru bisericesci, aceea nu o au meritatu; nu au meritatu acele autoritáti, nici invinovatírea, despre carea amintesce mentiunat'a corespondintia, ci din cóntra dupa convingerea nóstra s'a nisuit'a se duce legile sustatatorie in indeplinire — (cu un'a singura exceptiune, pre carea dlui corespondinte dice ca e lumin'a Poenei). Apoi déca subordonatele organe bisericesci n'au pazitu seu s'au abatutu dela prescisele legei, aceea n'a fostu si nu este vin'a loru, ci a impregiuráriloru in cari se afla*); asemenea nu póte cadé responsabilitatea superioriloru, cari inca nu potú fi pretutindenea de fatia cá si unu comandante supremu in batalia. Prin urmare nu debue acúsatu nimenea, inainte de ce acúsatoriulu nu e convinsu pre deplinu, ca de unde vine pedec'a, ceea ce se vede ca dlui corespondinte a trecutú marginile convenintiei, si ne mirámu cum prea onor. redactiune a primitu informatiuni de felulu acest'a dela unu corespondinte, care s'a esprimatú mai înainte de a

*) Afirmaró acést'a ni se asigura din partea unoru individi credibili ca nu este adeverata. R.

**) Dupa afirmarea acést'a, omulu, care fura, din caus'a miseriei nu est culpabilu, cáci a fostu silitu a furá. R.

ca parintii la asemenea casori poneau lángea pruncu o scrisóro, ce cuprindeá numele si alte impregiurari ale lui, — de unde potemu deduce, ca acést'a dar nu erá omótre inadinsu, ci numai o espunere permisá prin lege, dupa cum dorere se intempla si in secolulu lumniloru, si cóntra permissiunei legei. Dintr'alte copifulu atineanu remanea in grija parintiloru, si statulu numai priveghia, cá educatiunea lui sa fia conforma legiloru, adeca cá copifulu sa si-castige cunoscentiele de lipsa pentru inavutirea spiritulu, dar pre lángea aceea si corpulu lui sa se intarésca prin gimnastica ratiunale coresponditóre si astfelu sa se desvólte in armonia poterile trupesei cu facultátile sufletesci. Acést'a, precum se scie, a si successu Atineiloru atâtu de bine, in cáte ei in privintia acést'a au devenitu de modelu la tóte popórele lumii vechi; cáci in adeveru nicairca pre fatia pamentulu nu aflámu alu doilea locu, care pe unu spatiu atâtu de micu se fia produsu atât'a ómeni mari: eroi, filosofi, retori, istoriografi, poeti, architecti, musicali, sculptori, pictori, s. a., ca Atin'a. Meritulú acest'a adeveratu cu vine a se atribuí parte mare institutiuniloru celoru fericite de statú; dar cumca la cástigarea lui a conlucratu intr'o asemenea mesura si viétii familiare, se vede chiaru si de acolo, ca in Spart'a, unde pre cetatiene i cresceá si i tinea mai numai statulu, nu aflámu nici pe departe acea desvoltare armonica, cá in Atin'a. Insa cele dóue stavile principale ale desvoltárei libere a viétii familiari, sclavi'a si poligami'a, nu le potuse delaturá nici spiritulu celu eminente alu poporulu grecesca, de-si ambele perdusera aici ceva din asprimea loru, si celu putienú positiunea femeii, amesuratu culturei mai inalte a Greciloru, erá cu multu mai buna aici, decâtu la popórele asiaticé. (Va urmă.)

se publică această corespondință, ca va umple — pentru vre-o câți-va cruceri storsi dela clientulu seu***)—diariile cu asfelu de scornitura.

In continuarea corespondinței dice dlu corespondinte, ca comun'a noastră de vre-o 12 ani merge cu pasi repedi totu spre ruin'a sea. Si a aserie această impregiariloru locale, si deosebitu ne culturi, se insiala toti aceia, care dau credientu acestoru impregiaru. Mai inainte de tote debue s soie onor. cetitoriu si toti aceia, cari se interesează de sörtea acestei comune, ca nu impregiarile locale, nice ne-cultur'a suntu caus'a mergerei comunei materialmente in apoi, ci reocuparea campioru din Turci'a si Bulgari'a*)—cari pâna la 1862 au fostu folosite prin oerii nostrii — prin tatari si cerchesi, precum si inaintea si regularea agriculturii in Romani'a; apoi si temporile — iernile — suntu caus'a de multi economi de vite au slabitu in economi'a loru. Apoi deca in atari impregiaru, ne favorindu tempulu bietulu tieranu e constrinsu a-si cultivá si sustiené economi'a sea, in tipuasca-si ori si cine unde póte sa ajunga! E sciutu inse si aceea, ca locuitorii nostrii nu potu portá economia de vite in tienutul hotarului comunale, de ore ce comun'a Poian'a posedé facia cu locuitorii cei numerosi ai sei unu hotaru de o estensiune mica si caus'a e ca locuitorii comunei noastre s'au tractatu mai inainte, numai cá colonia pre teritoriulu comunei sasesci Dobro'a.

Urmarindu mai departe acela articulu, dlu cor. invinesce reprezentanti'a comunale ca nu se interesează de scóla si suntu renitenti in gradulu supremu. Amu voi sa scimu ca prin ce s'au aretatu reprezentanti'a comunei fatia cu Rever. Domnu Protopopu renitenti in gradulu supremu, cându in susi reprezentanti'a comunale a menitu din pestrarele administratiunei o suma considerabile pentru radicarea unu edificiu scolasticu, si membrii comunei cátu si preotii locali au subsemnatu sume considerabile spre acestu scopu. Deca „privilegiatii“ satului (cum i place dlui coresp. a titulá pre reprezentanti'a comunale) s'aru fi aretatu renitenti, atunci nu aru fi spriginutu unu scopu atât de maretu si salutariu. Comun'a noastră nu se bucura de venite asiá mari, si totusi pre lângá aceea, ca din cauzele susu atinse locuitorii in presente suntu ingrigiti fórté — are de subsistinti'a lor, prin zelulu reprezentantiiloru comunei si preotiei locale — cu exceptiunea dlui coresp. — inca in anii trecuti s'a formatu unu fondu scolasticu, care acum'a se suie preste 1200 fl. v. a. si mai este sperare ca in tempulu celu mai scortu, pre lângá lipsele presente, cu cari se lupta comun'a sa se maréca acestu fondu inca cu 1000 fl. si acestea s'a facutu si se facu la indemnulu loru propriu. Afara de aceea au aretatu o activitate cunoscuta nu numai pre terenulu scolariu ci si pre celu bisericescu, si deca si alte comune voru avé asemenea conducatori credemu si sperámu ca mai iute vomu ajunge la limanulu doritu.

Domnulu coresp. dice ca avemu in frunte patru preoti, cari i-amu potea privi cá patru facii, inse faciele acestea — cu un'a singura exceptiune — nu imprásce lumin'a ci intunerecul. Amu voi se scimu ca pre ce se basaze dlu corespondinte in această observatiune falsa? Noi scimu si suntemu in mediulu comunei, dara preotii nostri — aici nu avemu lipsa a descrie calitátele singuraticiloru preoti — nu au fostu si nece nu suntu in contr'a luminárei si desceptárei poporului, ci tolade un'a si la tota ocaziunea au indemnatu pre poporu la invetiatura si cultura.

Asiá preotii nostrii au pasitu cu religiositate si pietate inaintea turmei lor, pre carea o pascu, si asiá si implinescu detorint'a spre carea suntu chiamatii. Prin care facta inse se deosebesce a patr'a factia din cele-lalte, carea dupa dlu corespondinte singuru este lumin'a Poenei, si in adeveru elu este togm'a contrariulu.***) Dar' despre ast'a ier' la tempulu seu vomu aretá si date; pentru acum'a numai atât'a, ca locuitoriloru din Poian'a nu ne este cunoscuta lumin'a lui. Se póte ca densulu lucra pentru luminarea poporeniloru afara din comun'a, cáci

****) „Mai multi poenari“ suntu in eróre, deca credu ca cor. de mai naintesta in vre-o relatiune de clientela, cu ore cine de acolo. R.

*) Aceste nu suntu impregiaru locali? Se vede ca „mai multi poenari“ nu cunoscu altu modu de economia de vite, decâtu celu alu poenariloru. R.

***) Asemenea e in retacire, dupa cum se vede, cor. in privinti'a „exceptiunei.“ R.

noi nu scimu nimic'a, nici macaru odata nu l'amu vedutu pre Amyonu invetiandu poporulu; iera deca crede cine-va, ca a facutu mai multu decâtu colegii sei, baremu numai cátu e negru sub unghia, arete prin fapte, si atunci ne vomu plecá capulu inaintea acestei exceptiuni si inainte dlui corespondinte; ier' din contra laud'a de sine s'en platita n'a progresatu din nimic'a. Ací amu mai poté enará mai multe, inse suntemu mai cu rezervare cá dlu corespondinte. Precum amu mentionatu mai inainte dlu corespondinte a purcesu dela o specialitate la un'a cauza comuna.

Deca parintele N. D... ta a comisa vre-o neleguire s'au ba! aceea va aretá rezultatulu cercetárei venerabilului consistoriu archidiececanu, carea insu-si densulu o doresce. Maritul consistoriu va sci mai bine ce sa faca si nu-i va dobiu instructiunea dlui corespondinte si nece nu se va margini la indreptariulu dlui corespondinte.

Amu mai avé de observatu ca dupa cumu se vede prin mai multe corespondinte in diurnalistic'a romana, unii din corespondenti si au luat de devisa a batjocori pre preotimea noastră de rendu la tota ocaziunea si fara de a avé una cauza, oi amplu foile cu câte si mai câte calumii ne adeverate.

Domniloru, aducetive bine aminte luptele cu cari s'au luptatu si se lupta inca preotimea romána, si firi recunoscatori preotiei de rendu ca-ce numai prin ea sunteti cea ce sunteti si pentru aceea aru fi bine se crutiati mai tare preotimea, — iara nu se aruncámu câte si mai câte scorniture ne fondate si prin urmare neadeverate.

primiti! primiti!

Mai multi poenari.

Varietáti.

*(Dlu Giorgiu Craciunescu), fostulu professoru de limba si literatur'a romana la gimnasiulu de Temisior'a, fiindu alesu de membru si referinte in senatulu scolariu alu diecesei romane de Arado, inspectorele scolariu magiaru, Ioanu K ü m m e r, substituitu e professoru romanu la gimnasiulu din Temisior'a, in loculu Dlu Craciunescu, pre preotulu serbescu din loculu, care e incapabile, încátu audimu, d'a corespunde acestei sarcine. Asié se ingriscu domnii magiari de desvoltarea noastră nationale

*(O provocare la resitinta.) Din Parisu se scrie cu datulu 24. Nov., ca academiculu Legouvé inca se tiene de partid'a acelor'a, cari respingu cu resolutiune ori ce negociatiune de pace, si pledeza pentru o erumpere in masse. In o conferintia, ce a tienutu elu in favorulu familiiloru lipsite din arondissementulu alu siese-lea, se esprima asfelu: „Cetiti tote cartile istorice, intrebatu toti seclii si nu veti aflá nece unu exemplu, care sa arete monstruosulu faptu, ca unu poporu se regeneréca si nimicesce in același tempu, in aceeași ora. Umilirea Franciei nu póte fi rezultatulu desvoltárei regeneratiunei sale. Ddieu nu conduce popórele pre o asemenea cale. De unde ni va veni ajutorulu, nu sciu, dar', precum a disu barbatulu de anima, care domnesce Parisulu, treboie sa ne incordamu poterile, trebue sa resistámu. Pentru ce? — voru intrebá asié numitii intielepti, pentru ce sa resistámu, cându totusi trebne se cedemu? Pentru ca lucrurile neprevédute potu fi partea numai a aceloia, care perseveréca si resiste; pentru ca inimiculu concede ceva numai celui, care resiste; pentru ca onórea este numai a aceluia, care perseveréca. Asi salvá onórea, insemna asi salvá vitoriulu. Bine! Daca Parisulu, dupa ce a intaritu siantiori de 17 ore lungi, dupa ce a armatu 10 forturi, a ridicatu 300,000 feciori, a fabricatu 200,000 pusce, a versatu 600 tunuri, a organizatu trei armate complete; deca Parisulu, dicu, se va arunca in bratielu inimicului si se va predá pre viétia séu mórté, atunci Parisulu va deveni ridiculu. Se nu uitámu, ca singur'a noastră gloria, in decursulu acestoru luné funeste din urma, a fostu sperarea Parisului. Cine ni-a datu poteri nóue, cine nea ridicatu in ochii inimicului? Cine a invinsu indiferentismulu, séu inimicitiele Europei? — Aperarea Parisului? Cine ne-aru fi potutu procurá, in fine, o pace onorifica, déna nu aperarea Parisului? Se dice, cá perspectiv'a Parisului devine pre dí ce merge mai trista. Mie nu mi se pare astu-feliu. Mie metropoli'a, inchisa, incongiurata de bastione, fara teatru, fara gazu si rapita, prin sine

insasi, de padurile ce o incongiurau, cá o veduva carea, spre semnu de dolin; nusi crutia nici chiaru ornamentulu perului, — mi se pare de o mie de ori mai splendida, decâtu in cele mai fromóse dile de serbatórie, . . . mai splendida, decâtu chiaru in tempulu espusetiunei generale, cându dede o ospitalitate asiá de fromósa loiale si de cordiale acelor'a, cari in momentulu acest'a o oprima si sugruma. Parisulu si espuse atunci numai geniulu, asta-di inse si espune inaintea ochiloru lumei unu ce cu multu mai pretiosu, decâtu tote minunile industriei, ale sciintiei si artei: si espune sulletulu.“

** Uraganulu in Havana. Unu uraganu teribile a isbunitu la 12 ale acestei luni in insul'a Havana. Efectele lui au fostu mai desastróse la Mozanazas. Ritulu a inundatu unu foburgu alu acestui orasiu, terendu cu sine totu ce intalnire in calea sea. Se dice ca 2000 persóne au peritu, déru lipseseu detaieri esacte.

Portulu Cayo-Hueso asemenea a suferitu.

La Cordenas au fostu putieni morti, déru pagibile suntu considerabile. Magastele din portu au fostu distruse si o mare parte din nave au peritu.

Concursu.

Nr 476 1870.

Spre ocuparea postulu de notariu comunalu in Cacov'a cu unu salariu anualu de 300 fl. v. a. bani gal'a quartiru naturalu si 50 fl. v. a. re-bonificare pentru lemne de focu se prelungesce terminulu pâna in 31 Decembre curente stilulu nou.

Concurentii au de a-si predá concursele loru bine instruate inspectoratulu cercualu.

Inspectoratulu cercualu Selisce,

Sabiiu in 8 Decembre 1870.

97—1

Citatiune edictala.

Dobr'a Micu nascuta Stefanutia din Resinari de religione orientala ortodoca, carea a paretu de doi ani ore legiutulu ei barbatu Oprea Micu si astadi nu se scie unde se afla, se provóca prin această a se infatisia inaintea subsemnatulu foru matrimonialu in terminu de unu anu si o di, cáci din contra se va luá in pertractare actiunea barbatulu ei prin carea cere divortiu si se va decide in intielesulu canóneloru sántei nóstre biserice.

Sabiiu 22 Noemvre 1870.

Scaunulu protopresb. gr-or. alu tract. II alu Sabiiului.

Ioanu Popescu

98—1

Protopopu.

Concursu.

Statiunea a 2-a de parochu in comu'a Vinerea (Felenyér) fiindu mai demultu in vacantia — cu această se deschide concursu pâna la 13 Decembre a. c.

Emolumentele suntu

1. venitul scolariu dela 200 familii — si prospectu de salariu anualu dela 200—400 fl. v. a. din cass'a alo-diale — care numai dupa intregirea statiunei se va defige

2. un'a parte de lemne de focu — din padurea comunale.

3. cortelu naturalu.

Doritorii de a concurge pentru parochi'a această — au a-si tramite recursele loru instruite in sensulu statutulu organicu bisericescu la scaunulu protopopescu in Orestia pâna la susu scrisulu terminu.

Orestia 17 Novembre 1870.

Cu intielegerea comitetulu parochialu.

Nicolau Popoviciu

96—1

Protopopu.

Concursu.

Devenindu la scóla elementara gr. or. din Brasio-vechiu vacantu postulu invetiatorescu, cu care este im-prenatu unu salariu anualu de 200 fl. v. a. pre lângá quartiru de locuintia si 2 stángeni lemne de focu. — se escrie prin această concursu cu terminu pâna in 10 Decembre a. c.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si tramite la P. On. D. Protopopu alu Brasiovelui Iosifu Baracu, in Brasiovu — petitiunile loru inzestrate: cu carte de botezu, ca suntu de religionea greco-orientale, cu testimoniu scolasticu ca au absolvatu celu pucinu 4 clase gimnasiale, cu documentu despre purtarea loru morale si politica, si cu atestatu dela Maritul Consistoriu scolariu archidiece-sanu, ca suntu apti de a fi invetiatori.

Brasiovu 10 Novembre 1870.

Comitetulu parochiale gr. or. din Brasio-vechiu.

Parochulu Georgiu Persinaru

cá presiedinte alu Comitetulu.

(96—2)

Burs'a de Vien'a.

Din 26 Noemvre (9 Dec.) 1870.

Metalicele 5%	56 29	Act. de creditu	123 15
Imprumut. nat. 5%	65 30	Argintulu	121 50
Actiile de banca	249 25	Galbinulu	5 85